

Ester

¹ Stalo se pak za èasu krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k Mouøenínské zemi nad sto dvadcíti a sedmi krajinami), ² Že toho èasu, když sedil král Asverus na stolici království svého, jenž byla v Susan, mìstì královském, ³ Léta tøetího kralování svého, uèinil u sebe hody všecním knížatùm svým a služebníkùm svým, nejznamenitjším Perským a Médským, hejtmanùm a vladaøùm nad krajinami, ⁴ Ukazuje bohatství, slávu království svého a èest, i ozdabu dùstojnosti své za mnoho dnù, totiž za sto a osmdesáte dnù. ⁵ (A když se vyplnili dnové ti, uèinil král všemu lidu, což ho koli bylo v Susan mìstì královském, od nejvìtšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradì pøi domì královském.) ⁶ Těž èalouny bílé, zelené a z postavce modrého, zavìšené na provázcích kmentových a šarlatových u kroužkù støíbrných, na sloupích mramorových, lùžka zlatá a støíbrná na podlaze porfyretové a mramorové, pariové a socharetové. ⁷ Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v nádobách jiných a jiných, i vína královského v hojnosti, jakž slušelo na krále. ⁸ Ale ku pití, podlé naøízení, žádný nenutil. Nebo tak poruèil král všecním správçùm domu svého, aby èinili podlé vůle jednoho každého. ⁹ Také i královna Vasti uèinila hody ženám v domì královském krále Asvera. ¹⁰ Dne pak sedmého, když se podveselil král vínem, rozkázal Mehumanovi, Biztovi, Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi komorníkùm, kteøíž sloužili pøed oblèejem krále Asvera, ¹¹ Aby pøivedli Vasti královnu pøed oblèej krále v korunì královské, aby okázal národùm

i knížatùm krásu její; nebo velmi krásná byla. ¹² Ale odepøela královna Vasti pøijítí k rozkazu královskému, skrze ty komorníky vzkázanému. Proèež král rozhníval se velmi a rozpálil se hnìvem sám v sobì. ¹³ I øekl král mudrcùm znajícím èasy, (nebo tak každé vìci podával král na všechny zbìhlé v právích a soudech), ¹⁴ A nejbližšímu sebe Charsenovi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a Médským, jenž vídali tváø královskou, a sedali první po králi: ¹⁵ Co se má podlé práva státi s královnou Vasti, proto že nevyplnila rozkazu krále Asvera, stalého skrze komorníky? ¹⁶ Tedy øekl Memuchan pøed králem i knížaty: Ne proti samému králi zavinila královna Vasti, ale proti všem knížatùm, a proti všem národùm všech krajin Asvera krále. ¹⁷ Nebo když se donese to, co uèinila královna, všech žen, zlehèì sobì muže své a øeknou: An král Asverus rozkázal pøivéstí královnu Vasti pøed oblèej svùj, a však nepøišla. ¹⁸ Nýbrž ještì tohoto dne budou to mluvit knížny Perské a Médské, (kteréž slyšely, co uèinila královna), všem knížatùm královským, i naplodí se hojnì pýchy a zpourey. ¹⁹ Jestliže se tedy králi za dobré vidí, nech^t se stane výpovì královská od oblèeje jeho, a nech^t jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteráž by nemohla zmínìna býti, že nechtila pøijítí Vasti pøed oblèej krále Asvera, proèež království její dá král jiné, lepší nežli ona. ²⁰ Tak když uslyší výpovìd královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všechny ženy v poctivosti míti budou manžely své, od největšího až do nejmenšího. ²¹ I líbila se ta rada králi i knížatùm, a uèinil král podlé rady Memuchanovy. ²² A rozeslal listy do všech krajin královských, do jedné každé krajiny písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pánem domu svého. Což oznámil

každý hejtman lidu jazykem jeho.

2

¹ Ty více když se zblhly, a když se upokojila prchlivost krále Asvera, zpomenul na Vasti a na to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověď stala proti ní. ² I šekli mládenci královští, služebníci jeho: Nechť hledají králi mladice, panen krásných. ³ A nechť zvolí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všechny mladice, panny krásné, do Susan místa královského, do domu ženského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a ať jim vydává okrasy jejich. ⁴ A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby kralovala místo Vasti. I líbila se ta více králi, a učinil tak. ⁵ Byl pak jeden Žid v Susan, místě královském, jménem Mardocheus syn Jairův, syna Simei, syna Cis, z pokolení Beniamin. ⁶ A ten byl pěstihován z Jeruzaléma s pěstihovanými, kteříž pěstihování byli s Jekoniášem králem Judským, kteréhož pěstihoval Nabuchodonozor král Babylonský. ⁷ Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, proto že neměla otce ani matky. A dříveka ta byla pěkné postavy a krásné tváře, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru. ⁸ Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromážděováno bylo panen mnoho do Susan, místa královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami. ⁹ I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u něho. Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejích panen proměnil v lepší v domě ženském. ¹⁰ Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila. ¹¹ Ale Mardocheus každého dne chodíval

pøed síní domu ženského, aby zvidìl, jak se má Ester, a co se s ní dije. ¹² Když pak pøišel jistý èas jedné každé panny, aby vešla pøed krále Asvera, když se vyplnilo pøi ní podle práva žen, za dvanácte mìsícù, (nebo za tolik dnù ozdobovaly se, šest mìsícù olejem mirrovým, a šest mìsícù vícmi vonnými a ozdobami ženskými), ¹³ A tak pøicházela panna pøed krále. Cožkoli øekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až k domu královskému. ¹⁴ U veèer vcházela k králi, a ráno zase odcházela do druhého domu ženského, pod stráž Saasgazy, komorníka královského, strážce ženin. Nepøicházela více k králi, ale jestliže se líbila králi, povolána bývala ze jména. ¹⁵ Tedy když pøišel èas jistý Estery, dcery Abichaile, strýce Mardocheova, kterouž byl vzal sobì za dceru, aby vešla k králi, nežádala nièeho, než což øekl Hegai komorník královský, strážce žen. I líbila se Ester všem, kteøíž ji vidìli. ¹⁶ A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do domu jeho královského, mìsíce desátého, (jenž jest mìsíc Tebet), léta sedmého kralování jeho. ¹⁷ I zamiloval král Ester nade všechny jiné ženy, a nalezla milost a lásku u niho nade všechny panny, tak že vstavil korunu královskou na hlavu její, a uèinil ji královnou místo Vasti. ¹⁸ K tomu také uèinil král hody veliké všem knížatùm svým a služebníkùm svým, totiž hody Estery, a dal odpoèinutí krajinám, a daroval je tak, jakž slušelo na krále. ¹⁹ A když podruhé shromažiovány byly panny, a Mardocheus sedìl u brány královské, ²⁰ Ester pak neoznámila byla rodiny své a národu svého, jakž jí byl pøikázal Mardocheus; nebo rozkázání Mardocheovo Ester èinila, jako i když chována byla u niho: ²¹ V tich dnech, (když Mardocheus sedal u brány královské), rozhníval se Bigtan a Teres, dva komorníci královští z strážných prahu, a smýšleli o to, aby vztáhli ruce na krále Asvera. ²² Èehož dovidìv se Mardocheus, oznámil to Ester královnì, Ester

pak oznámila králi jménem Mardocheovým. ²³ A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak. I oběšeni jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest to do kronik pøed králem.

3

¹ Po tìch vícech zvelebil král Asverus Amana syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak že vyzdvihl stolicí jeho nade všechna jiná knížata, kteøíž byli pøi nìm. ² A všickni služebníci království, kteøíž vcházeli do brány královské, klanìli se a padali pøed Amanem; nebo tak pøikázal o nìm král. Ale Mardocheus se neklanìl, ani padal. ³ Protož øekli služebníci království, kteøíž byli v bránì královské, Mardocheovi: Proè pøestupuješ pøikázání královské? ⁴ I stalo se, když o to s ním mluvivali každého dne, a neposlechl jich, že to oznámili Amanovi, aby vidìli, bude-li stálý v svých slovích Mardocheus; nebo oznámil jim, že jest Žid. ⁵ Vida pak Aman, že se Mardocheus neklanì, ani padá pøed ním, naplnìl jest Aman prchlivostí. ⁶ Ale za malou víc sobì položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, (nebo byli oznámili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus). Protož smýšlel Aman, aby zahubil národ Mardocheu, totiž všechny Židy, kteøíž byli ve všem království Asverovu. ⁷ Takž mìsíce prvního, totiž mìsíce Nísan, léta dvanáctého kralování Asverova, rozkázal uvrci pur, totiž los, pøed sebou ode dne ke dni, a od mìsíce až do mìsíce dvanáctého, jenž jest mìsíc Adar. ⁸ Nebo byl øekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajinách království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národù, práv pak královských neostøíhají. Protož králi není užiteènè, nechati jich. ⁹ Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napíše, aby je zahladili, a

já deset tisíc centnéòù stølbra odvážím do rukou pøedstaveným té práci, aby je vnesli do komory královské. ¹⁰ Tedy král sòav prsten svùj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepøíteli Židovskému. ¹¹ A øekl král Amanovi: Stølbro to daruji tobì i lid ten, abys naložil s ním, jak⁴ se koli líbí. ¹² Protož povolání jsou písaoi královští téhož mìsíce prvního tøináctého dne, a psáno jest všecko tak, jakž pøikázal Aman, k knížatùm královským i vývodám, kteøíž byli v jedné každé krajinì, i hejtmanùm jednoho každého národu, každé krajinì vedlé písma jejího, a každému národu vedlé jazyku jeho; jménem krále Asvera psáno, a zapeèetino prstenem královským. ¹³ I jsou poslání listové po poslích do všech krajin královských, aby hubili, mordovali a vyhladili všechny Židy, od mladého až do starce, dìti i ženy, jednoho dne, totiž tøináctého, mìsíce dvanáctého, (jenž jest mìsíc Adar), a loupeže jejich aby rozbitovali. ¹⁴ Summa toho psání byla: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajinì a oznámeno všechnìm národùm, aby hotovi byli ke dni tomu. ¹⁵ Tedy vyjeli poslové stíží s poruèením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, mìstì královském. Král pak a Aman sedìli, kvasíce, ale mìš⁴ané Susan zkormoucenì byli.

4

¹ Mardocheus pak zvidìv všecko to, což se bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žìni a popel, a jda po mìstì, kòieel kòikem velikým a žalostným. ² A pøišel až pøed bránu královskou; nebo žádný nemìl vcházeti do brány královské v odìvu žìniném. ³ V každé také krajinì i mìstì, kamžkoli slovo královské a výpovìd jeho došla, kvílení veliké bylo od Židù, a pùst, pláè i úpìnì, a žìni s popelem podestøeli sobì mnozí. ⁴ Proèež pøišedše dìveèky

Estery a komorníci její, oznámili jí to. I zarmoutila se královna velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a aby vzali žíni jeho od něho. Ale on jich nepøijal. ⁵ Tedy zavolavši Ester Hatacha, jednoho z komorníkù královských, kteréhož jí byl dal za služebníka, poruèila mu o Mardocheovi, aby pøezvidìl, co a proè by to bylo. ⁶ Takž vyšel Hatach k Mardocheovi na ulici mìsta, kteráž jest pøed branou královskou. ⁷ I oznámil jemu Mardocheus všecko, co se mu pøihodilo, i o té summì penìz, kterouž pøipovìdìl Aman dáti do komory královské proti Židùm, k vyhlazení jich. ⁸ K tomu i pøípis psané výpovìdi, kteráž vyhlášena byla v Susan, aby zhubeni byli, dal jemu, aby ukázal Ester a oznámil jí, a aby jí rozkázal jíti k králi, a milosti hledati u něho, a prositi pøed tváøí jeho za lid svùj. ⁹ Tedy pøišel Hatach, a oznámil Ester slova Mardocheova. ¹⁰ I øekla Ester Hatachovi, a poruèila mu oznámiti Mardocheovi: ¹¹ Všickni služebníci královští i lid krajin královských vidí, že kterýž by koli muž neb žena všel pøed krále do sínì vnitøní, nejsa povolán, jedno právo o nìm jest, aby hrdlo propadl, kromì toho, k komuž by král vztáhl berlu zlatou, že živ zùstane. Já pak nebyla jsem povolána, abych vešla k králi již tøidceti dnù. ¹² Ale když oznámili Mardocheovi slova Estery, ¹³ Øekl Mardocheus, aby zase oznámeno bylo Esteøe: Nemysl sobì, abys zachována býti mohla v domì královském ze všech Židù. ¹⁴ Nebo jestliže se umlèíš v tento èas, oddechnutí a vysvobození Židùm pøijde odjinud, ty pak a dùm otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis èas pøišla k tomu království? ¹⁵ I øekla Ester, aby zase oznámili Mardocheovi: ¹⁶ Jdi a shromažì všechny Židy, což jest jich v Susan, a pos'te se za mne, a nejezte ani píte za tøi dni, v noci ani ve dne. Já podobnì, i panny mé postiti se budou, a teprv vejdu k králi, což však neobyèejné jest, a jestliže^t zahynu, nech^t zahynu. ¹⁷ Tedy

šel Mardocheus, a uèinil všechno tak, jakž mu poruèila Ester.

5

¹ Stalo se potom dne tøetího, oblékši se Ester v roucho královské, postavila se v síni vnitøní domu královského, naproti pokoji královskému. Král pak sedìl na stoliici své královské, v pokoji královském naproti dveøím domu. ² Stalo se, pravím, když uzøel král Ester královnu, ana stojí v síni, že milostí jsa k ní naklonìn, vztáhl král k Ester berlu zlatou, kterouž držel v ruce své. Tedy pøistouпивši Ester, dotkla se konce berly. ³ I øekl jí král: Co jest tobì, královno Ester? A jaká jest prosba tvá? Až do polovice království dáno bude tobì. ⁴ Odpovìdìla Ester: Jestliže se králi za dobré vidí, necha^t pøijde král s Amanem dnes na hody, kteréž jsem jemu pøipravila. ⁵ I øekl král: Zavolejte rychle Amana, a^t naplní žádost Estery. A tak pøišel král s Amanem na hody, kteréž byla pøipravila Ester. ⁶ Potom øekl král k Ester, napiv se vína. Jaká jest žádost tvá? A bude^t dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice království, stane^t se. ⁷ I odpovìdìla Ester: Žádost má a prosba má jest: ⁸ Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se králi za dobré vidí povoliti žádosti mé, a naplniti prosbu mou, aby ještì pøišel král i Aman na hody, kteréž jim pøipravím, a zítra uèiním podlé slova královského. ⁹ A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a dobré mysli. Ale když vidìl Aman Mardochea v bráni královské, že ani nepovstal, ani se nehnul pøed ním, naplnìn jest Aman hnìvem proti Mardocheovi. ¹⁰ A však zdržel se Aman, až pøišel do domu svého, a poslav, povolal pøátel svých a Zeres ženy své. ¹¹ I vypravoval jim Aman o slávi bohatství svého, i o množství synù svých, i o všem, èímž ho zvelebil král, a jak ho vyvýšil nad knížata i

služebníky královské. ¹² A doložil Aman: Nadto nepozvala Ester královna s králem na hody, kteréž byla pøipravila jen mne, a ješti i k zejtojí pozván jsem od ní s králem. ¹³ Ale všecko to nic mi neprospívá, pokudžkoli vídám Mardochea, toho Žida, sedati u brány královské. ¹⁴ Øekla jemu Zeres žena jeho, i všickni pøátelé jeho: Nech^t udílají šibenici zvýši padesáti loket, a ráno rci králi, aby na ní obísili Mardochea, a vejdi s králem na hody vesele. I líbila se ta rada Amanovi, a rozkázal postaviti šibenici.

6

¹ Té noci král nemoha spáti, rozkázal pøinésti knihy pamìtné, kroniky, kteréž èteny byly pøed králem. ² I našli zapsáno, že povídil Mardocheus na Bigtana a Teresa, dva komorníky královské z tìch, jenž ostøíhali prahu, že ukládali vztáhnouti ruku na krále Asvera. ³ Tedy øekl král: Èím jest poctìn, neb jak zveleben Mardocheus za to? Odpovìdìli služebníci královští, dvoøané jeho: Není jemu nic dáno. ⁴ I øekl král: Kdo jest v síni? (Aman pak byl pøišel do sínì domu královského zevnitøní, mluviti s králem, aby obìšen byl Mardocheus na šibenici, kterouž jemu pøipravil.) ⁵ Odpovìdìli králi služebníci jeho: Aj, Aman stojí v síni. Øekl král: Nech^t vejde sem. ⁶ Takž všel Aman. Jemuž øekl král: Co sluší uèiniti muži tomu, kteréhož by chtìl král ctíti? (Aman øekl sám v sobì: Kohož by jiného chtìl král více ctíti, nežli mne?) ⁷ Odpovìdìl Aman králi: Muži tomu, jehož král ctíti chce, ⁸ A^t pøinesou roucho královské, do kteréhož se král oblæí, a pøivedou konì, na kterémž jezdí král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho. ⁹ A dadouce roucho to i konì toho v ruku nìkterého z nejznamenitìjších knížat královských, a^t oblekou muže toho, jehož král chce ctíti, a a^t jej vodí na koni po ulici mìsta, a volají pøed ním: Tak se má

státi muži tomu, jehož král ctíti chce. ¹⁰ Tedy øekl král Amanovi: Pospíš, vezmi to roucho a konì, jakž jsi øekl, a uèiò to Mardocheovi Židu, kterýž sedí v bráni královské. Nepomíjejž nièeho ze všeho toho, což jsi mluvil. ¹¹ Protož vzav Aman roucho i konì, oblékl Mardochea, a vedl jej na koni po ulici mìsta, volaje pøed ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král ctíti chce. ¹² Potom navrátil se Mardocheus k bráni královské. Aman pak rychle pospíšil do domu svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou. ¹³ I vypravoval Aman Zeres ženì své a všecním pøátelùm svým všeco, což se mu pøihodilo. I øekli jemu mudrci jeho i Zeres žena jeho: Ponìvadž z národu Židovského jest Mardocheus, pøed jehož oblíèejem poèal jsi klesati, neodoláš jemu, ale jistì padneš pøed oblíèejem jeho. ¹⁴ A když oni ještì mluvili s ním, komorníci královští pøišli, a rychle vzali Amana na hody, kteréž pøipravila Ester.

7

¹ A tak pøišel král i Aman, aby hodovali s Ester královnou. ² I øekl král k Ester opìt druhého dne, napiv se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královno? A bude^t dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do polovice království stane^t se. ³ Tedy odpovìdila Ester královna a øekla: Jestliže jsem našla milost pøed oèima tvýma, ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, nech^t mi jest darován život můj k mé žádosti, a národu mému k prosbì mé. ⁴ Nebo prodáni jsme, já i národ můj, abychom zbiti, pomordováni a vyhlazeni byli, ješto kdybychom za služebníky a dívky prodáni byli, mlèela bych, àè by i tak ten nepøítel nijakž nemohl nahraditi králi té škody. ⁵ Opìt odpovídaje král Asverus, øekl Ester královnì: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož srdce tak jest naduté, aby to èinil? ⁶ I øekla Ester: Muž protivník a nepøítel nejhorší jest Aman tento.

Takž Aman zhrozil se pøed oblìeajem krále a královny. ⁷ Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a vyšel na zahradu pøi paláci. Aman pak pozùstal tu, aby prosil za život svùj Estery královny; nebo vidìl, že jest o nìm zle uloženo od krále. ⁸ Potom král navrátil se z zahrady palácu do domu, kdež pil víno, a Aman padl na lùžko, na kterémž sedìla Ester. I øekl král: Což ještì násilé uèiniti chce královni u mne v domì? A hned jakž slovo to vyšlo z úst krále, tváø Amanovu zakryli. ⁹ Mezi tím øekl Charbona, jeden z komorníkù, pøed králem: Aj, ještì šibenice, kterouž pøipravil Aman Mardocheovi, kterýž mluvil králi k dobrému, stojí pøi domì Amanovì, zvýší padesáti loket. I øekl král: Obìstež ho na ní. ¹⁰ Tedy obìsili Amana na té šibenici, kterouž byl pøipravil Mardocheovi. A tak prchlivost královská ukojila se.

8

¹ Téhož dne dal král Asverus Ester královni dùm Amana nepøítele Židovského, a Mardocheus pøišel pøed krále, (nebo oznámila Ester, co by jí on byl). ² Kdežto král sòav prsten svùj, kterýž vzal od Amana, dal jej Mardocheovi. Ester pak ustanovila Mardochea nad domem Amanovým. ³ Potom ještì Ester mluvila pøed králem, padši k nohám jeho, a s pláèem pokornì ho prosila, aby zrušil nešlechtnost Amana Agagského a jeho úklady, kteréž smyslil proti Židùm. ⁴ (Tedy vztáhl král k Esteøe berlu zlatou, a Ester vstavši, postavila se pøed králem.) ⁵ A øekla: Jestliže se králi za dobré vidí, a nalezla-li jsem milost pøed tváøí jeho, a jestliže se ta víc králi slušná býti vidí, a já jsem-li pøíjemná pøed oèima jeho: nech^t jest psáno, aby byli zrušeni listové ti, a tak úkladové Amana syna Hammedatova Agagského, kteréž rozepsal, aby vyhladili Židy, což jest jich ve všech krajinách královských. ⁶ Nebo

jak bych se mohla dívat na to zlé, kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla hledít na zhoubu rodiny své? ⁷ I řekl král Asverus Ester královně a Mardocheovi Židu: Ej, dům Amanův dal jsem Esteše, jeho pak obísili na šibenici, proto že vztáhnouti chtěl ruku svou na Židy. ⁸ Vy tedy pište Židům, jakž se vám za dobré zdá, jménem královským, a zapešete prstenem královským. (Nebo což se píše jménem krále, a zapešeti prstenem královským, nemůže zpátkem jíti.) ⁹ Takž svolali písáše královské v ten čas měsíce třetího, jenž jest měsíc Siban, dvacátého třetího dne téhož měsíce, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Mardocheus, k Židům a knížatům, i vývodám a hejtmanům krajin, kteréž jsou od Indie až do země Moušeniínské, sto dvaceti sedm krajin, do každé krajiny písmem jejím, každému národu jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a jazykem jejich. ¹⁰ A když napsal jménem krále Asvera a zapešetil prstenem královským, rozeslal listy po poslech, kteříž jezdívali na koních rychlých a mezcích mladých: ¹¹ Že jest povolil král Židům, kteřížby v kterémkoli místě byli, aby shromáždíce se, zastávali života svého, a aby hubili, mordovali a plénili všechna vojska národu i krajiny, útok učinících na ně, na děti jejich i ženy jejich, a kořisti jejich aby rozbitovali. ¹² Jednoho a téhož dne ve všech krajinách krále Asvera, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. ¹³ Summa toho psání: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině, a oznámeno všem národům, aby Židé byli hotovi ke dni tomu ku pomstě nad nepřáteli svými. ¹⁴ Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních prudkých a na mezcích, vyjeli snažným a rychlým během s porušením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, místě královském. ¹⁵ Mardocheus pak vycházel od oblíbeného královského v rouše královském z

postavce modrého a bílého, v korunì zlaté veliké a v plášti kmentovém a šarlatovém, a místo Susan plésalo a veselilo se. ¹⁶ Nebo Židùm vzešlo svìtlo a radost, i veselé a sláva. ¹⁷ Ano i v každé krajinì i v každém místì, na kteréžkoli místo poruèení královské a výpovìd jeho došla, veselé a radost mìli Židé, hody a dobrou vůli, a mnozí z národù jiných pøistupovali k Židùm; nebo pøipadl na ni strach Židovský.

9

¹ Potom dvanáctého mìsíce, (jenž jest mìsíc Adar), tøináctého dne téhož mìsíce, když pøišel èas poruèení královského a výpovìdi jeho, aby se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli nepøátelé Židovští, že budou panovati nad nimi, stalo se na odpor, že panovali Židé nad tìmi, kteøíž je v nenávisti mìli. ² Nebo se byli shromáždili Židé v místech svých, po všech krajinách krále Asvera, aby vztáhli ruku na ty, kteøíž hledali jejich zlého. A žádný pøed nimi neostál, nebo pøipadl strach jejich na všechny národy. ³ A všickni hejtmané krajin, i knížata a vývodové, i správcové díla královského v poctivosti mìli Židy; nebo strach Mardocheùv na ni pøipadl. ⁴ Byl zajisté Mardocheus veliký v domì královském, a rozcházela se povìst o nim po všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus vždy více rostl. ⁵ A tak zbili Židé všechny nepøátely své, meøm hubíce, mordující a vyhlazující je, a nakládající s tìmi, kteøíž je v nenávisti mìli, podlé líbosti své. ⁶ Ano i v Susan místì královském zmordovali Židé a vyhladili pìt set mužù. ⁷ A Parsandata, Dalfona i Aspata, ⁸ A Porata, Adalia i Aridata, ⁹ I Parimasta, Arisai i Aridai a Vajezata, ¹⁰ Deset synù Amana syna Hammedatova, nepøítele Židovského, zmordovali. Ale k loupeži nevztáhli ruky své.

¹¹ Dne toho, když se donesl krále poèet z-mordovaných v Susan mìstì královském, ¹² Øekl král Esteøe královní: V Susan mìstì královském z-mordovali Židé a vyhladili pít set mužù, a deset synù Amanových. Co pak uèinili v jiných krajinách královských? Již tedy jaká jest žádost tvá? A dáno^u bude. Aneb která prosba tvá ještì? A stane^u se. ¹³ Odpovìdila Ester: jestliže se králi za dobré vidí, nech^u jest dopuštino ještì zítra Židùm, kteøíž jsou v Susan, uèiniti podle výpovìdi dnešní, a deset synù Amanových zvišeti na šibenici. ¹⁴ I pøikázal král, aby se tak stalo. Tedy vyhlášena jest výpovìd v Susan, a tak deset synù Amanových zvišeli. ¹⁵ A shromáždívše se Židé, kteøíž byli v Susan, také i ètrnáctého dne mìsíce Adar, z-mordovali v Susan tøi sta mužù. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. ¹⁶ Jiní také Židé, kteøíž byli v krajinách královských, shromáždívše se, a zastávajíce života svého, tak odpoèinuli od nepøátel svých. Z-mordovali pak tìch, jenž je v nenávisti mìli, sedmdesáte pít tisíc. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. ¹⁷ Stalo se to dne tøináctého mìsíce Adar. I odpoèinuli ètrnáctého dne téhož mìsíce, a uèinili sobì v ten den hody a veselé. ¹⁸ Ale Židé, kteøíž byli v Susan, shromáždili se tøináctého dne téhož mìsíce a též ètrnáctého, a odpoèinuli patnáctého, a uèinili sobì na ten den hody a veselé. ¹⁹ Protož Židé, kteøíž bydlí ve všech a v mìstečkách nehrazených, svítí den ètrnáctý mìsíce Adar, majíce veselé, hody a dobrou vůli, a posílajíce èástky pokrmù jedni druhým. ²⁰ Nebo rozepsal Mardocheus ty vici, a rozeslal listy ke všem Židùm, kteøíž byli ve všech krajinách krále Asvera, blízkým i dalekým, ²¹ Ustavuje jim, aby slavili den ètrnáctý mìsíce Adar, a den patnáctý téhož mìsíce každého roku, ²² Podle dnù tìch, v nichž odpoèinuli Židé od nepøátel svých, a mìsíce toho, kterýž

se jim obrátil z zámutku v radost, a z kvílení v dobrou vůli, aby ty dni slavili, hodujíce a veselíce se, a posílajíce částky pokrmů jeden druhému, i dary chudým. ²³ I přijali to všickni Židé, že budou èiniti to, což zaèali, a což jim psal Mardocheus: ²⁴ Jak Aman syn Hammedatùv Agagský, protivník všech Židù, ukládal o Židech, aby je vyhubil a uvrhl pur, totiž los, k setøení a zahlazení jejich. ²⁵ Ale jak ona vešla pøed oblèej krále, poruèil král v listech, aby obrácení byli úkladové jeho nešlechetní, kteréž vymyslel proti Židùm, na hlavu jeho, a aby ho obísili i syny jeho na šibenici. ²⁶ I nazvali ty dny Purim, totiž losù, od jména toho pur. A tak z pøíèiny všech slov listu toho, a což vidili pøi tom, i což pøišlo k nim, ²⁷ Ustavili a přijali Židé na sebe i na sími své, i na všechny pøipojené k sobì, aby to nepominulo, že budou slaviti ty dva dni podlé vypsání jejich, a podlé urèitého èasu jejich každého roku. ²⁸ A že ti dnové budou pamìtní a slavní v každém viku, rodinì, krajinì a mìstì; k tomu, že ti dnové Purim nepominou z prostøedku Židù, a památka jejich nepøestane u potomkù jejich. ²⁹ Psala také Ester královna, dcera Abichailova, i Mardocheus Žid pro vìtší upevnìní psání z strany dnù Purim po druhé. ³⁰ A on rozeslal to psání ke všem Židùm, do sta dvadcíti sedmi krajin království Asverova, vzkazuje jim pozdravení, ³¹ Aby tuze drželi dny ty Purim v urèité èasy jich, jakž je naøídil jim Mardocheus Žid a Ester královna, a jakž to přijali na sebe a na sími své, na pamìt postù a køiku jejich. ³² A tak výpovìd Estery potvrdila ustanovení dnù Purim, což zapsáno jest v knize této.

10

¹ Potom uložil král Asverus dað na zemi i na ostrovy moøské. ² Všickni pak èinové síly jeho a moci jeho, i

vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho zvelebil král, to vše zapsáno jest v knize o králích Médských a Perských. ³ Nebo Mardocheus Žid byl druhý po králi Asverovi, a veliký u Židů, i vzácný u všeho množství bratřích svých, pečuje o dobré lidu svého, a způsobuje pokoj všemu semeni svému.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900